

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS (EL) 2018/1986,**13. detsember 2018,****millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses teatava kalapüügi ning tunnistatakse kehtetuks rakendusotsused 2012/807/EL, 2013/328/EL, 2013/305/EL ja 2014/156/EL**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 95,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EÜ) nr 1224/2009 on kehtestatud eeskirjad kõigi selliste ühise kalanduspoliitika valdkonda kuuluvate tegevuste kontrollimiseks, mis viiakse läbi liikmesriikide territooriumil või liidu vetes või mille viivad läbi liidu kalalaevad või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanikud, ning selles on eelkõige sätestatud, et liikmesriigid tagavad, et kontroll, inspekteerimine ja jõustamine toimub sektoreid, laevu või isikuid diskrimineerimata ning riskijuhtimise põhjal.
- (2) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 95 võib komisjon asjaomaste liikmesriikidega kooskõlastatult vastu võtta kontrolli ja inspekteerimise eriprogramme, mida kohaldatakse konkreetse kalapüügi ja konkreetsete merepiirkondade suhtes.
- (3) Komisjon on mitme merepiirkonna jaoks vastu võtnud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid, mida liikmesriigid rakendavad ühiskasutuskavade kaudu, kusjuures Euroopa Kalanduskontrolli Amet (edaspidi „EFCA“) tagab nende programmide raames toimuva inspekteerimistegevuse koordineerimise.
- (4) Komisjoni hiljutises REFITI hinnangus ⁽²⁾ leiti, et kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid on tõhus ja tulemuslik vahend, mis aitab parandada liikmesriikidevahelist koostööd ja teabevahetust.
- (5) Komisjoni rakendusotsustega 2012/807/EL, ⁽³⁾ 2013/328/EL ⁽⁴⁾ ja 2013/305/EL ⁽⁵⁾ kehtestatud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid kaotavad kehtivuse 31. detsembril 2018. Sellised programmid tuleks ette näha ka pärast seda kuupäeva, et jätkuvalt soodustada liikmesriikidevahelist koostööd ja teabevahetust ning toetada inspekteerimis- ja kontrollitegevuses võrdseid tingimusi kogu liidus.
- (6) Selleks et lihtsustada kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide vastuvõtmist ning tagada nende järjekindel rakendamine liidu tasandil, tuleb kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid koondada ühe otsuse alla. Liikmesriikide aruandekohustus tuleks läbi vaadata, et viia see kooskõlla uute kriteeriumidega ja vähendada võimalikult palju halduskoormust.
- (7) Kõigis merepiirkondades järjepidevuse tagamiseks tuleks läbi vaadata ka komisjoni rakendusotsusega 2014/156/EL ⁽⁶⁾ kehtestatud kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm, sealhulgas selles sätestatud kriteeriumid ja aruandekohustused.
- (8) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 lõikega 2 tuleks kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammides sätestada inspekteerimistegevuse ulatus, eesmärgid, prioriteedid ja kriteeriumid.

⁽¹⁾ ETL L 343, 22.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ COM(2017) 192 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/?uri=COM:2017:192:FIN>.

⁽³⁾ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta rakendusotsus 2012/807/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses pelaagilise kalapüügi Kilde-Atlandi läänepiirkonna vetes (ELT L 350, 20.12.2012, lk 99).

⁽⁴⁾ Komisjoni 25. juuni 2013. aasta rakendusotsus 2013/328/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses tursa-, merilesta ja merikeele püügi Kattagatis, Põhjameres, Skagerrakis, La Manche'i idaosas, Šotimaast läänes asuvates vetes ja Iiri meres (ELT L 175, 27.6.2013, lk 61).

⁽⁵⁾ Komisjoni 21. juuni 2013. aasta rakendusotsus 2013/305/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses tursa-, heeringa-, lõhe- ja kilupüügi Läänemeres (ELT L 170, 22.6.2013, lk 66).

⁽⁶⁾ Komisjoni 19. märtsi 2014. aasta rakendusotsus 2014/156/EL, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm seoses hariliku tuuni püügi Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, mõõkkala püügi Vahemeres ning sardiini- ja anšoovispüügi Aadria mere põhjaosas (ELT L 85, 21.3.2014, lk 15).

- (9) Hiljuti vastu võetud liidu kalavarude kaitse- ja majandamismeetmete arvessevõtmiseks tuleks kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide alla lisada teatavad täiendavad kalavarud ja püügimeetodid. Programmid peaksid hõlmama ka liidu kaitsemeetmete alla kuuluvate kalavarude harrastuspüüki ning piirkondlike kalandusorganisatsioonide hallatavat kalapüüki. Samuti tuleb kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide prioriteedid – eelkõige need, mis on seotud lossimiskohustusega – viia kooskõlla ühise kalanduspoliitika prioriteetidega.
- (10) Seepärast peaks käesolev otsus hõlmama teatavat kalapüüki Läänemerel, Põhjamerel, Kirde-Atlandi läänepiirkonna vetes, Atlandi ookeani idaosas, Vahemerel ja Mustal merel.
- (11) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 lõikes 2 on sätestatud, et kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi kriteeriumid kehtestatakse riskijuhtimise põhjal. Sel eesmärgil tuleks riskihindamisel kasutada ühtlustatud metoodikat, et tagada järjekindel lähenemisviis kontrolli- ja inspekteerimistegevusele teatavas merepiirkonnas ning võrdsed võimalused eri liikmesriikide kalapüügile. Liikmesriigid peaksid koostöös EFCAga kehtestama ühtlustatud metoodika, mis peaks põhinema ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramisest tulenevatel võimalikel ohtudel.
- (12) Liikmesriigid peaksid edastama riskihindamise tulemused EFCA-le. EFCA peaks kasutama seda teavet piirkondlikul tasandil toimuva riskihindamise koordineerimisel.
- (13) EFCA peaks kehtestama piirkondliku riskijuhtimisstrateegia, mida rakendatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 768/2005 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis c määratletud ühiskasutuskava kaudu.
- (14) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 lõikega 4 peaksid liikmesriigid võtma vajalikke meetmeid, et tagada kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi rakendamine, eelkõige seoses nõutavate inimressursside ja materiaalsete vahenditega ning perioodide ja piirkondadega, kus need kasutusele võetakse.
- (15) Asjaomaste liikmesriikide ühised inspekteerimis- ja järelevalvetoiminguid tuleks vajaduse korral teostada kooskõlas EFCA kehtestatud ühiskasutuskavadega, et suurendada kontrolli, inspekteerimise ja järelevalve ühtsust ning koordineerida nende liikmesriikide pädevate asutuste kontrolli-, inspekteerimis- ja järelevalvetegevust.
- (16) Kõigis asjaomastes liikmesriikides tuleks kõrge ja väga kõrge riskiga laevastikusegmentide kalalaevadele kehtestada sihtkriteeriumid, mis määravad kontrolli- ja inspekteerimistegevuse intensiivsuse. Kõiki sihtkriteeriume tuleks hinnata, võttes arvesse liikmesriikides toimuvat iga-aastast hindamist. Liikmesriikidel peaks olema õigus kasutada teistsuguseid sihtkriteeriume, mis on väljendatud parandatud nõuete täitmise tasemetena.
- (17) Liikmesriikide pädevate asutuste ja EFCA vaheline teabevahetus laevaseiresüsteemi andmete, elektroonilise laevaettekannete süsteemi andmete, sealhulgas püügiaruannete, eelteadete, lossimis- ja ümberlaadimisdeklaratsioonide ning müügiteatiste, inspekteerimis- ja järelevalveandmete, sealhulgas inspekteerimis- ja vaatlusaruannete ning rikkumiste kohta esitatud aruannete ja isikuandmete töötlemise kohta on vajalik kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide ja ühiskasutuskavade rakendamiseks ning ühiste inspekteerimis- ja järelevalvetoimingute teostamiseks. Tuleks tagada, et alati ja kõigil tasanditel järgitakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) 2016/679 ⁽²⁾ ja (EL) 2018/1725 ⁽³⁾ ning vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/680 ⁽⁴⁾ ülevõtmiseks vastu võetud liikmesriikide õigusaktides sätestatud isikuandmete kaitse kohustust.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 768/2005, millega moodustatakse Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur ja muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (ELT L 128, 21.5.2005, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT L 119, 4.5.2016, lk 89).

- (18) Isikuandmeid, mida töödeldakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamise eesmärgil, ei tohiks säilitada kauem kui kümme aastat. See tähtaeg võimaldab liikmesriikide pädevatel asutustel ja EFCA-l täita oma ülesanded seoses kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide järelmeetmete, aruandluse ja hindamisega. Inspekteerimise järelmeetmete, näiteks päringute, rikkumiste või kohtu- või haldusmenetluste jaoks vajalike andmete puhul tuleb ette näha pikem ehk 20-aastane säilitamistähtaeg tingituna selliste protsesside pikkusest ja vajadusest kasutada neid andmeid asjaomaste protsesside lõpuni. Lisaks sellele, kui andmeid kasutatakse teaduslikel eesmärkidel ja teaduslike nõuannete andmiseks, tuleks säilitamistähtaega pikendada, et võimaldada mere bioloogiliste ressursside pikaajalist teaduslikku seiret ja hindamist.
- (19) Liikmesriigid peaksid igal aastal koostama ja esitama komisjonile aruande kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamise kohta. Komisjon peaks kasutama neid aruandeid, et hinnata kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamist, piisavust ja tulemuslikkust. Hindamise tulemusi saab kasutada kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide läbivaatamise alusena.
- (20) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva otsusega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses
 - a) selliste kalavarude või -liikide püügiga, mis on hõlmatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ⁽¹⁾ artiklites 9 ja 10 osutatud mitmeaastaste kavadega ning kooskõlas sama määruse artikliga 18 vastu võetud kavadega ja kooskõlas asutamislepingu artikli 43 lõikega 3 vastu võetud muude liidu meetmetega, millega nähakse ette koguselised püügipiirangud ja jaotatakse kalapüügivõimalused;
 - b) selliste liikide püügiga, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust;
 - c) teatavate kalavarude või -liikide püügiga, mille suhtes kohaldatakse piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt vastu võetud kaitse- ja majandamismeetmeid,nagu on sätestatud I–V lisas.
2. I–V lisas on sätestatud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid, mida rakendavad neis lisades nimetatud liikmesriigid (edaspidi „asjaomased liikmesriigid“).

Artikkel 2

Kohaldamisala

Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid hõlmavad järgmist:

- a) käesoleva otsuse I–V lisas nimetatud piirkondades (edaspidi „asjaomased piirkonnad“) toimuv püügitegevus määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 punkti 1 tähenduses;
- b) kalapüügiga seonduv tegevus, sealhulgas kalandustoodete kaalumise, töötlemine, turustamine, transport ja ladustamine;
- c) I lisas nimetatud püügi puhul nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 ⁽²⁾ artikli 2 punktides 11 ja 12 määratletud import ja kaudne import;
- d) I lisas nimetatud püügi puhul nõukogu määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 2 punktides 13 ja 14 määratletud eksport ja reeksport;
- e) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 4 punktis 28 määratletud harrastuskalapüük, kui selle suhtes kohaldatakse liidu kaitsemeetmeid ja see on nimetatud asjaomasel lisas;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

⁽²⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

- f) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 108 sätestatud erakorralised meetmed ja määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 12 sätestatud komisjoni meetmed mere bioloogilistele ressurssidele avalduva tõsise ohu korral.

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammidega tagatakse I–V lisas osutatud kalavarude ja -püügi suhtes kohaldatavate kaitse- ja kontrollimeetmete ühtne ja tulemuslik rakendamine.
2. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi raames teostatavate kontrolli- ja inspekteerimistoimingute eesmärk on eelkõige tagada järgmiste sätete järgimine:
 - a) kalapüügivõimaluste haldamine ja nendega seotud eritingimused, sealhulgas kvoodi täituvuse, püügikoormuse reguleerimise korra ja kohaldatud tehniliste meetmete järelevalve asjaomastes piirkondades;
 - b) püügitegevuse suhtes kohaldatav aruandekohustus, eelkõige registreeritud ja edastatud teabe usaldusväärsus;
 - c) kogu saagi lossimise kohustus kõikide liikide puhul, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 kohane lossimis-kohustus, ning nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98 ⁽¹⁾ IIIa jaotises sätestatud meetmed tagasiheite vähendamiseks;
 - d) komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 ⁽²⁾ artiklites 78–89 sätestatud erieeskirjad teatavate pelaagiliste liikide kaalumiseks;
 - e) piirkondlike kalandusorganisatsioonide poolt heaks kiidetud erisätted käesolevas otsuses käsitletud kalavarude ja piirkondade kohta.

Artikkel 4

Prioriteedid

1. Asjaomased liikmesriigid kontrollivad ja inspekteerivad püügitegevust ja kalapüügiga seonduvat tegevust seoses käesoleva otsuse I–V lisas osutatud kalavarude ja piirkondadega riskijuhtimise põhjal kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 5 lõikega 4 ja rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikliga 98.
2. Asjaomased liikmesriigid omistavad kontrollidele ja inspekteerimistele prioriteeditaseme artiklis 5 sätestatud korra kohaselt tehtud riskihindamise tulemuste põhjal.
3. Iga artikli 5 lõike 2 punktis b osutatud kalalaeva ja/või laevastikusegmenti kontrollitakse ja inspekteeritakse vastavalt talle lõike 2 kohaselt omistatud prioriteeditasemele, tagades, et kõik I–V lisas loetletud kalavarud on piisavalt hõlmatud.
4. Kalapüügiga tegelevaid ettevõtjaid inspekteeritakse kaldal, kui see on püügi- või turundusahela etapi puhul oluline ja osa artiklis 6 nimetatud riskijuhtimisstrateegiast.

Artikkel 5

Riskihindamise kord ja seos ühiskasutuskavadega

1. Asjaomased liikmesriigid hindavad I–V lisas loetletud kalapüügiga seotud riske vähemalt kord aastas vastavalt liikmesriikide ja Euroopa Kalanduskontrolli Ameti (EFCA) koostöös kehtestatud ühtlustatud metoodikale, lähtudes võimalikest ohtudest, mis tulenevad ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramisest.
2. Lõikes 1 osutatud riskihindamise metoodika kohaselt peavad liikmesriigid
 - a) hindama kogu kättesaadava ja asjakohase teabe põhjal eeskirjade eiramise tõenäosust ning selle võimalikke tagajärgi;
 - b) määrama tõenäosuse ja võimaliku mõju alusel kindlaks riskitasemed kalavarude, kalapüügivahendite, hõlmatud piirkondade (nn laevastikusegmentid) ja aastaegade kaupa. Hinnangulist riskitaset väljendatakse järgmiselt: „väga kõrge“, „kõrge“, „keskmine“, „madal“.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

3. Iga asjaomane liikmesriik esitab EFCA poolt kooskõlas määrusega (EÜ) nr 768/2005 kehtestatud ühiskasutuskava raames EFCA-le oma riskihindamise tulemused. Artiklis 6 osutatud riskijuhtimisstrateegia koostamise hõlbustamiseks kirjeldatakse kohaldatavate ühise kalanduspoliitika eeskirjade võimaliku eiramise liike (ohete). Liikmesriigid teatavad EFCA-le viivitamata kõigist muutustest hinnangulises riskitasemes.
4. EFCA kasutab liikmesriikidelt saadud teavet piirkondlikul tasandil toimuva riskihindamise koordineerimisel.
5. Asjaomased liikmesriigid koostavad oma laevade loetelu, kus on esitatud vähemalt keskmise, kõrge ja väga kõrge riskitasemega laevad. Laevade loetelu ajakohastatakse korrapäraselt, võttes arvesse kontrolli ja inspekteerimise, sealhulgas ühiskontrolli ja -inspekteerimise käigus kogutud teavet ning teiste liikmesriikide esitatud asjaomast teavet.
6. Kui asjaomastes piirkondades tegutseb mõne muu liikmesriigi kui asjaomase liikmesriigi lipu all sõitev kalalaev või kolmanda riigi kalalaev, määrab rannikuliikmesriik, kelle vetes kalalaev tegutseb, sellele lõike 5 kohaselt riskitaseme, välja arvatud juhul, kui lipuriigi ametiasutused kehtestavad riskitaseme käesoleva otsuse artikli 8 kohaselt.
7. Asjaomased liikmesriigid edastavad ühiskasutuskava raames ja tegevusega seotud põhjustel EFCA-le lõigete 5 ja 6 kohaselt koostatud laevade loetelu. Tõhusa kontrolli ja inspekteerimise hõlbustamiseks kirjeldatakse kindlakstehtud ohuliike, mis on seotud laevadega. Asjaomased liikmesriigid teatavad viivitamata EFCA-le kõigist muudatustest, mis tehakse pärast loetelu ajakohastamist.

Artikkel 6

Riiklikud ja piirkondlikud riskijuhtimisstrateegiad

1. Asjaomased liikmesriigid kehtestavad vähemalt kord aastas oma riskihindamise tulemustele tuginedes riikliku riskijuhtimisstrateegia, mis on suunatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamisele. Strateegia hõlmab asjakohaste ressursside ning kontrolli- ja inspekteerimisvahendite kindlaksmääramist, kirjeldust ja jaotust, võttes arvesse tuvastatud riskitaset, ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramisest tuleneva ohu laadi ja sihtkriteeriumide täitmist.
2. EFCA kehtestab käesoleva otsuse artikli 5 lõikes 4 osutatud piirkondliku riskihindamise põhjal käesoleva artikli lõikes 1 osutatud piirkondliku riskijuhtimisstrateegia. EFCA koordineerib ja rakendab seda piirkondlikku riskijuhtimisstrateegiat ühiskasutuskava kaudu.

Artikkel 7

Sihtkriteeriumid

1. Kalalaevade inspekteerimise sihtkriteeriumid on esitatud käesoleva otsuse I–V lisa punktis 4, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 I lisa punktis 4 ja määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 9 lõikes 1 kindlaksmääratud sihtkriteeriumide kohaldamist.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid kohaldada käesoleva otsuse artiklis 3 sätestatud eesmärkide täitmiseks teistsuguseid sihtkriteeriume, mis on väljendatud parandatud nõuete täitmise tasemetena vastavalt EFCa koostöös kehtestatud ühtlustatud meetodikale, tingimusel et
 - a) parandatud nõuete täitmise tasemetena sihtkriteeriumide kehtestamise vajadus on põhjendatud püügitegevuse või kalapüügi seonduva tegevuse üksikasjaliku analüüsi ja jõustamisega seotud küsimustega;
 - b) asjaomased liikmesriigid määravad kontrolli- ja inspekteerimistoimingud ning strateegia oodatavate tulemuste saavutamiseks seoses parandatud nõuete täitmise tasemetega;
 - c) parandatud nõuete täitmise tasemetena väljendatud kriteeriumid ei kahjusta kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammis kindlaks määratud eesmärke, prioriteete ega riskipõhiseid menetlusi;
 - d) parandatud nõuete täitmise tasemetena väljendatud kriteeriumidest teavitatakse komisjoni hiljemalt üks aasta pärast käesoleva otsuse jõustumist ja seejärel iga kahe aasta tagant ning komisjon ei esita neile 90 päeva jooksul teate saamisest vastuväiteid.

3. Kõiki sihtkriteeriume hinnatakse igal aastal artikli 11 lõikes 1 osutatud hindamisaruannete põhjal ning vajaduse korral vaadatakse need üle artikli 11 lõikes 6 sätestatud hindamise käigus.
4. Vajaduse korral jõustatakse käesolevas artiklis osutatud sihtkriteeriumid ühiskasutuskava kaudu.

Artikkel 8

Liikmesriikidevaheline ja kolmandate riikidega tehtav koostöö

1. Asjaomased liikmesriigid teevad koostööd kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamiseks.
2. Vajaduse korral teevad kõik teised liikmesriigid ühiskasutuskava eesmärkide saavutamiseks koostööd asjaomaste liikmesriikide ja EFCAg.
3. Asjaomased liikmesriigid ja EFCA võivad kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamiseks teha koostööd kolmandate riikide pädevate asutustega.

Artikkel 9

Ühine inspekteerimine ja järelevalve

1. Riiklike kalanduskontrollisüsteemide tõhususe ja mõjususe suurendamiseks teostavad asjaomased liikmesriigid vajaduse korral ühist inspekteerimist ja järelevalvet oma territooriumil ja oma jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes ning vajaduse korral rahvusvahelistes vetes. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 5 lõike 1 kohaldamist, tehakse kõnealused toimingud vajaduse korral määruse (EÜ) nr 768/2005 artikli 9 lõikes 1 osutatud ühiskasutuskavade raames.
2. Asjaomased liikmesriigid teevad ühise inspekteerimise ja järelevalve eesmärgil järgmist:
 - a) tagavad, et ühises inspekteerimises ja järelevalves kutsutakse osalema teiste asjaomaste liikmesriikide ametnikud ja liidu inspektorid;
 - b) kehtestavad ühise tegevuskorra, mida kohaldatakse neile kuuluvate järelevalvet teostavate aluste suhtes;
 - c) kasutavad EFCAg ühiskasutuskava raames kokku lepitud tavapärasest inspekteerimismenetlust;
 - d) määravad vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 80 lõikes 5 osutatud kontaktasutused.
3. Asjaomaste liikmesriikide ametnikud ja liidu inspektorid võivad osaleda ühises inspekteerimises ja järelevalves.

Artikkel 10

Andmevahetus

1. Kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamiseks tagavad asjaomased liikmesriigid kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammidega hõlmatud püügitegevust ja kalapüügiga seonduvat tegevust käsitlevate andmete elektroonilise vahetuse teiste asjaomaste liikmesriikide ja EFCAg.

Esimeses lõigus osutatud andmevahetus toimub kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikliga 111 ning rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikliga 118 ja XII lisaga.

2. Vastavalt lõikele 1 vahetatavad andmed võivad sisaldada ka isikuandmeid. EFCA ja liikmesriigid võivad töödelda vastavalt lõikele 1 nende käsutuses olevaid isikuandmeid, et täita kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammides ette nähtud ülesandeid ja kohustusi. EFCA ja liikmesriigid võtavad kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikliga 5 ja määruse (EL) 2018/1725 artikliga 4 meetmeid, et tagada isikuandmete nõuetekohane kaitse.

3. Vastavalt lõikele 1 vahetatavas teabes sisalduvaid isikuandmeid säilitatakse kuni kümme aastat, välja arvatud juhul, kui need isikuandmed on vajalikud rikkumise, inspekteerimise või kohtu- või haldusmenetluse järelmeetmete võtmiseks. Sellisel juhul võib isikuandmeid säilitada 20 aastat. Kui vastavalt lõikele 1 vahetatavas teabes sisalduvaid isikuandmeid säilitatakse kauem, tuleb need muuta anonüümseks.

4. Erandina lõikest 3 võib vastavalt lõikele 1 vahetatavas teabes sisalduvaid isikuandmeid säilitada lõikes 3 sätestatud tähtaegadest kauem ainult teadusuuringute eesmärgil ja teaduslike nõuannete andmiseks kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikliga 89.
5. Liikmesriigid töötlevad vastavalt käesolevale otsusele kogutud isikuandmeid kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikli 4 lõikega 7.
6. EFCA ja liikmesriikide ametiasutused tagavad vastavalt käesolevale otsusele toimuva isikuandmete töötlemise turvalisuse. EFCA ja liikmesriikide ametiasutused teevad turvalisusega seotud ülesannete täitmisel koostööd.
7. EFCA ja liikmesriigid võtavad kooskõlas määruse (EL) nr 1224/2009 artikliga 113 meetmeid, et tagada vastavalt käesolevale otsusele saadud teabe konfidentsiaalsuse nõuetekohane kaitse.

Artikkel 11

Teavitamine ja hindamine

1. Kõik liikmesriigid esitavad komisjonile ja EFCA-le iga aasta 31. märtsiks aruande eelneva kalendriaasta kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide raames tehtud kontrolli- ja inspekteerimistoimingute kohta.
2. Lõikes 1 osutatud aruanne sisaldab vähemalt VI lisa loetletud teavet.
3. VI lisa IV punktis osutatud teave kantakse igasse aruandesse ja seda ajakohastatakse kuni meetmete lõpetamiseni asjaomase liikmesriigi õigusnormide kohaselt. Kui pärast tõsise rikkumise avastamist ei ole meetmeid võetud, tuleb lisada selgitus.
4. I lisa osutatud kalapüügi kohta esitatakse VI lisa IV punktis nimetatud teave elektrooniliselt komisjonile ja EFCA-le 15. septembriks ja ajakohastatakse järgmise aasta 31. märtsiks.
5. EFCA võtab määruse (EÜ) nr 768/2005 artiklis 14 osutatud ühiskasutuskavade tõhususe iga-aastase hindamise puhul arvesse käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud aruandeid.
6. Komisjon kutsub vähemalt kord kahe aasta jooksul kokku kalanduse ja vesiviljeluse komitee koosoleku, et hinnata kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammide rakendamist, sobivust ja tõhusust ning seda, kuidas need üldiselt mõjutavad eeskirjade täitmist kalalaevade ja ettevõtjate puhul.

Artikkel 12

Kehtetuks tunnistamine ja ülemineku periood

Rakendusotsused 2012/807/EL, 2013/328/EL, 2013/305/EL ja 2014/156/EL tunnistatakse kehtetuks, ilma et see piiraks käesoleva artikli teise lõigu kohaldamist.

Rakendusotsuseid 2012/807/EL, 2013/328/EL, 2013/305/EL ja 2014/156/EL kohaldatakse siiski jätkuvalt aruande suhtes, mille liikmesriigid peavad 2019. aastal esitama 2018. aastal teostatud kontrolli- ja inspekteerimistoimingute kohta.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2019.

Brüssel, 13. detsember 2018

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

KONTROLLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜKSIKASJAD SEoses ICCATi ⁽¹⁾ LIIKIDE PÜÜGIGA ATLANDI Ookeani IDAOSAS JA VAHEMEREL NING TEATAVA Põhjalähedase JA PELAAGILISE PÜÜGIGA VAHEMEREL

- 1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:
 - a) „Atlandi ookeani idaosa“ – Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ⁽²⁾ VII, VIII, IX, X alapiirkond, nagu on määratletud määruse (EÜ) nr 218/2009 III lisas, ning FAO ⁽³⁾ rajoon 34.1.2;
 - b) „Vahemeri“ – FAO alapiirkonnad 37.1, 37.2 ja 37.3 ehk Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1343/2011 ⁽⁴⁾ I lisas määratletud geograafilised alapiirkonnad 1–27;
 - c) „Aadria mere põhjaosa“ ja „Aadria mere lõunaosa“ – geograafilised alapiirkonnad 17 ja 18, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas;
 - d) „Sitsiilia väin“ – geograafilised alapiirkonnad 12, 13, 14, 15 ja 16, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas.
- 2) Asjaomased liikmesriigid on Horvaatia, Küpros, Prantsusmaa, Kreeka, Itaalia, Malta, Portugal, Sloveenia ja Hispaania.
- 3) Arvesse võetakse järgmist püüki:
 - hariliku tuuni püük (sealhulgas harrastuspüük) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel;
 - mõõkkalapüük (sealhulgas harrastuspüük) Vahemerel;
 - pikkuim-tuuni püük Vahemerel;
 - sardiini- ja anšoovise-püük Aadria mere põhja- ja lõunaosas;
 - euroopa merluusi ja roosa süvahännaku püük Sitsiilia väinas;
 - hariliku süvameregarneeli püük Levandi ja Joonia merel;
 - liiki *Anguilla anguilla* kuuluva euroopa angerja püük Vahemere liidu vetes;
 - määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.
- 4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmentid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmentid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

⁽¹⁾ Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon.

⁽²⁾ ICESi (Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu) püügipiirkonnad on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

⁽³⁾ ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1343/2011, mis käsitleb teatavaid kalapüüki käsitlevaid sätteid Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) lepinguga hõlmatud piirkonnas ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamisemeetmeid (ELT L 347, 30.12.2011, lk 44).

- c) Mõrdade ja kalakasvanduste inspekteerimine seoses hariliku tuuni varude püügiga Atlandi ookeani idaosas ja Vahemereel

Igal aastal inspekteeritakse 100 % sumpadesse paigutamise ja üleviimise toimingutest (sh kalade vabakslaskmine) mõrdade ja kalakasvanduste juures.

II LISA

KONTROLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜKSIKASJAD SEoses TEATAVA PÜÜGIGA MUSTAL MEREL

- 1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:

Musta mere liidu veed, kus „Must meri“ on määruse (EL) nr 1343/2011 I lisas määratletud Vahemere üldise kalanduskomisjoni (GFCM) geograafiline alapiirkond 29.

- 2) Asjaomased liikmesriigid on Bulgaaria ja Rumeenia.

- 3) Arvesse võetakse järgmist püüki:

- hariliku kammelja püük Mustal merel;
- määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

- 4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

- a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

- b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

III LISA

KONTROLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜSIKASJAD SEOSSES TEATAVA PÕHJALÄHEDASE JA PELAAGILISE PÜÜGIGA LÄÄNEMEREL

1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:

Läänemere liidu veed, kus „Läänemeri“ tähendab ICESi püügipiirkondi IIIb, IIIc ja IIId.

2) Asjaomased liikmesriigid on Taani, Eesti, Soome, Saksamaa, Läti, Leedu, Poola ja Rootsi.

3) Arvesse võetakse järgmist püüki:

- tursa (sealhulgas harrastuspüük alarajoonides 22–24), heeringa, lõhe ja kilu püük;
- liiki *Anguilla anguilla* kuuluva euroopa angerja püük Läänemere liidu vetes;
- määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

IV LISA

KONTROLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜSIKASJAD SEOSSES TEATAVA PÕHJALÄHEDASE JA PELAAGILISE PÜÜGIGA PÕHJAMEREL JA ICESI RAJONIS IIa

- 1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:
 - Põhjameri liidu veed, kus „Põhjameri“ tähendab ICESI püügipiirkondi IIIa ja IV;
 - ICESI rajooni IIa liidu veed.
- 2) Asjaomased liikmesriigid on Belgia, Taani, Saksamaa, Iirimaa, Prantsusmaa, Madalmaad, Rootsi ja Ühendkuningriik.
- 3) Arvesse võetakse järgmist püüki:
 - hariliku makrelli, heeringa, hariliku stauriidi, põhjaputassuu, hõbekala, kilu; meritobiase ja norra tursiku; tursa, kilttursa, merlangi, põhjaatlandi süsika, norra salehomaari, hariliku merikeele, atlandi merilesta, euroopa merluusi ja hariliku süvameregarneeli püük;
 - liiki *Anguilla anguilla* kuuluva euroopa angerja püük;
 - määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmendid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

V LISA

KONTROLI JA INSPEKTEERIMISE ERIPROGRAMMI ÜSIKASJAD SEOSSES TEATAVA PÕHJALÄHDASE JA PELAAGILISE PÜÜGIGA KIRDE-ATLANDI LÄÄNEPIIRKONNA VETES

- 1) See kontrolli ja inspekteerimise eriprogramm hõlmab geograafilisi piirkondi, mis on määratletud järgmiselt:

Kirde-Atlandi läänepiirkonna vete liidu veed, kus „Kirde-Atlandi läänepiirkonna veed“ on ICESi püügipiirkonnad V (v.a Va ja ainult Vb liidu veed), VI, VII, VIII, IX ja X (Assooride ümber olevad veed) ning CECAFi püügipiirkonnad ⁽¹⁾ 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saarte ümber olevad veed).

- 2) Asjaomased liikmesriigid on Belgia, Taani, Eesti, Prantsusmaa, Saksamaa, Iirimaa, Läti, Leedu, Madalmaad, Poola, Portugal, Hispaania ja Ühendkuningriik.

- 3) Arvesse võetakse järgmist püüki:

- hariliku makrelli, heeringa, hariliku stauriidi, põhjaputassuu, hirvkala, anšoovise, hõbekala, sardiini ja kilu varude püük ICESi alapiirkondade V, VI, VII, VIII ja IX liidu vetes ning CECAFi piirkonna 34.1.11 liidu vetes;
- ICESi rajoonides Vb (liidu veed) ja VIa (liidu veed), ICESi alapiirkonnas VII ja ICESi VIII alapiirkonna a, b, d ja e rajoonis asuvate euroopa merluusi varude (ehk põhjapoolse merluusi varu) püük;
- Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu rajoonides VIIIc ja IXa asuvate euroopa merluusi varude (ehk lõunapoolse merluusi varu) püük; ICESi rajoonides VIIIc ja IXa asuvate norra salehomaari varude püük;
- hariliku merikeele varude püük ICESi püügirajoonides VIIla, VIIlb ja VIIe ⁽²⁾;
- tursa, hariliku merikeele, atlandi merilesta püük ICESi püügipiirkondade VIa, VIIa ja VIId liidu vetes;
- liiki *Anguilla anguilla* kuuluva euroopa angerja püük ICESi piirkondade VI, VII, VIII ja IX liidu vetes;
- määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohaselt lossimiskohustusega hõlmatud liikide püük.

- 4) Inspekteerimise sihtkriteeriumid

Käesoleva lisa punktis 2 täpsustatud liikmesriigid rakendavad järgmisi sihtkriteeriume.

- a) Inspekteerimine merel

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % merel tehtavatest inspekteerimistest (v.a õhuseire) läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmentid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

- b) Inspekteerimine lossimisel (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki)

Igal aastal viiakse vähemalt 60 % lossimisel tehtavatest inspekteerimistest läbi kalalaevade suhtes, mis kuuluvad kahte kõrgeima riskitasemega laevastikusegmenti vastavalt artikli 5 lõigetele 1 ja 2, tagades, et mõlemad laevastikusegmentid on piisavalt ja proportsionaalselt hõlmatud.

⁽¹⁾ CECAFi (Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee ehk FAO peamine püügipiirkond 34) püügipiirkonnad on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määruses (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

⁽²⁾ Kuni selguvad tulemused seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste ettepanekutega, millega kehtestatakse ELi läänepiirkonna vete põhjalähedaste kalavarude majandamise mitmeaastased kavad.

VI LISA

HINDAMISARUANDE SISU

Hindamisaruanne peab sisaldama vähemalt järgmist teavet.

I. Teostatud kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise üldanalüüs

Asjaomased liikmesriigid esitavad järgmise teabe merepiirkondade kaupa vastavalt I–V lisale:

- riskihindamise tulemused koos selliste riskide ja ohtude kirjeldusega, mille asjaomane liikmesriik tegi kindlaks kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammiga hõlmatud püügi puhul (esitades vajaduse korral teavet läbivaatamise/ajakohastamise protsessi kohta);
- kindlakstehtud laevastikusegmentide ja nende riskitasemete kokkuvõtlik tabel;
- riskijuhtimisstrateegia üksikasjalik sisu.

II. Teostatud kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise üksikasjalik analüüs

Asjaomased liikmesriigid esitavad järgmise teabe merepiirkondade kaupa vastavalt I–V lisale.

Tabel 1

Merel tehtud inspekteerimiste kokkuvõtlikud andmed

Patrullpäevad (päevades)	
Merel tehtud inspekteerimiste arv kokku	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kokku	
Kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvatel kalalaevadel merel tehtud inspekteerimiste arv	
Suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvatel kalalaevadel merel tehtud inspekteerimiste arv	
Muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvatel kalalaevadel merel tehtud inspekteerimiste arv	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Tõsiste rikkumiste keskmine määr (*) kokku (%)	
Tõsiste rikkumiste määr (*) kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul (%)	
Tõsiste rikkumiste määr (*) suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul (%)	
Tõsiste rikkumiste määr (*) muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul (%)	
(*) Rikkumiste määr on kahtlustatavate rikkumiste ja inspekteerimiste arvu suhe protsentides.	

Tabel 2

Merel tehtud seire kokkuvõtlikud andmed

Õhuseire (tundides)	
Õhuseire vaatluste arv kokku	
Patrull-laevade vaatluste arv kokku	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kokku	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	

Tabel 3

Lossimisel tehtud inspekteerimiste (inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki) kokkuvõtlikud andmed

Inspekteerimised inимтööpäevades (vabatahtlik)	
Lossimisel tehtud inspekteerimiste arv kokku	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kokku	
Kalalaevade inspekteerimiste arv kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentides	
Kalalaevade inspekteerimiste arv suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentides	
Muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvatel kalalaevadel tehtud inspekteerimiste arv	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Tõsiste rikkumiste keskmine määr (*) kokku	
Tõsiste rikkumiste määr (*) kõrgeima riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Tõsiste rikkumiste määr (*) suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul	
Tõsiste rikkumiste määr (*) muudesse kui kõrgeima ja suuruselt teise riskitasemega laevastikusegmentidesse kuuluvate kalalaevade puhul (%)	

(*) Rikkumiste määr on kahtlustatavate rikkumiste ja inspekteerimiste arvu suhe protsentides.

Tabel 4

Kaldal tehtud ettevõtjate inspekteerimiste kokkuvõtlikud andmed (v.a inspekteerimine sadamates ja enne esmamüüki vastavalt tabelile 3)

Inspekteerimised kaldal inimtööpäevades (vabatahtlik)	
Kaldal tehtud inspekteerimiste arv kokku	
Kahtlustatavate tõsiste rikkumiste arv kokku	
Tõsiste rikkumiste määr (*)	

(*) Rikkumiste määr on kahtlustatavate rikkumiste ja inspekteerimiste arvu suhe protsentides.

III. Lossimiskohustuse täitmise kontroll

Liikmesriigid esitavad üksikasjad lossimiskohustuse täitmise kontrolli ressursside, instrumentide ja vahendite kohta ning kontrolli tulemused.

Eelkõige esitatakse vähemalt järgmine teave:

1. nende laevade arv, mille pardal on kontrolliülesandega vaatleja;
2. videovalvesüsteemiga (CCTV) varustatud laevade arv;
3. koos viimase loomuse saagi analüüsiga merel tehtud inspekteerimiste arv;
4. muud kasutatud kontrollivahendid peale punktides 1–3 loetletud vahendite, täpsustades, milliseid muid kontrolli-vahendeid kasutatakse (nt õhuseire õhusõidukitelt, elektrooniline kaugeiresüsteem, droonid);
5. lossimiskohustuse rikkumiste arv, täpsustades, mitu neist on seotud asjaomaste tagasiheitekvade sätete eiramisega.

IV. Perioodiline teave avastatud rikkumiste kohta

Tabel 5

Artikli 11 kohaselt iga inspekteerimise kohta (koos kahtlustatava rikkumisega) aruandele lisatava teabe esitamise vorm

Andmemelemendi nimi	Kood	Kirjeldus ja sisu
Inspekteerimise identifitseerimistunnus	II	ISO kahetäheline riigikood + 9 numbrit, nt DK201900001
Inspekteerimise kuupäev	DA	AAAA-KK-PP
Inspekteerimise või kontrolli liik	IT	Merel, lossimisel, transportimisel, esmamüügil, ladustamisel, turustamisel, üleviimisel, kontrollüleviimisel, sumpadesse paigutamisel, ümberlaadimisel, vabakslaskmisel, dokumentide kontroll (märkida)
Iga kalalaeva, sõiduki või ettevõtja identifitseerimistunnus	ID	Kalalaeva liidu laevastikuregistri number, ICCATi registrinumber (kui on) Mõrra või sõiduki identifitseerimisnumber, ning ettevõtja, sh kalakasvanduse nimi ja/või ärinimi
Kalapüügivahendi liik	GE	Püügivahendi kood vastavalt FAO rahvusvahelisele kalapüügivahendite statistilisele klassifikatsioonile
Kahtlustatava rikkumise liik	TS	Rikkumise kirjeldus koos asjaomaste sätetega. Kui on avastatud rikkumine, märkida rikkumise liik, kasutades järgmisi koode: — tõsised rikkumised: — kood 1–12, osutades rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 XXX lisas (vasak veerg) esitatud numbrile,

Andmeelemendi nimi	Kood	Kirjeldus ja sisu
		— koodid 13, 14 ja 15, osutades vastavalt kontrollimääruse artikli 90 lõike 1 punktidele a, b ja c, — koodid a–p, osutades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1627 ⁽¹⁾ VIII lisale, — kood 99 rikkumiste puhul, mis ei ole hõlmatud ELi määrusega. Piirkondlike kalandusorganisatsioonide vastu võetud ja ELi õigusesse üle võetud õigusaktide rikkumiste korral täpsustatakse asjaomane säte ja määrus, mida rikuti.
Rikkumisega seotud kala kogus liikide kaupa	AF	Märkida asjaomased kogused iga pardal või sumbas (harilik tuun eluskalana) oleva kalaliigi kohta (tuuni puhul kaal ja arv)
Järelduskontrolli hetkeolukord	FU	Märkida ära hetkeolukord: PENDING (= menetluses), APPEAL PENDING (= edasikaebamisel), CONFIRMED (= kinnitatud) või DISMISSED (= lõpetatud)
Trahv (kui on kohaldatav)	SF	Trahv eurodes
Konfiskeerimine	SC	SAAGI/PÜÜGIVAHENDI/MUU füüsiline konfiskeerimine. Konfiskeeritud summa vastavalt saagi/püügivahendi väärtusele eurodes, nt 10 000.
Muu	SO	Litsentsi/loa tühistamise puhul märkida ära LI (litsents) või AU (luba) + päevade arv, nt AU30.
Punktid (kui on kohaldatav)	SP	Vastavalt rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 126 lõikele 1 antud punktide arv, nt 12.
Märkused	RM	Kui pärast tõsise rikkumise avastamist ei ole meetmeid võetud, lisada vabas vormis selgitus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

V. Parandatud nõuete täitmise tasemetena väljendatud sihtkriteeriumide analüüs

Kui liikmesriik kohaldab käesoleva otsuse artikli 7 lõikes 2 osutatud alternatiivseid sihtkriteeriume, tuleb esitada järgmised andmed.

Tabel 6

Parandatud nõuete täitmise tasemete saavutamine

	Riskitase (väga kõrge/kõrge/keskmine/madal)
Tegevuse kirjeldus: oht/risk/laevastiku-segment	— ohu/riski tase aasta alguses, väljendatud nõuete täitmise tasemena — parandatud nõuete täitmise taseme eesmärk — ohu/riski tase aasta lõpus, väljendatud nõuete täitmise tasemena — inspekteerimiste arv ohu/riski kohta — avastatud tõsiste rikkumiste arv ohu/riski kohta, sealhulgas tõsiste rikkumiste määr ja suundumus (võrreldes kahe eelneva aastaga)

	Riskitase (väga kõrge/kõrge/keskmine/madal)
	— kalalaevade/ettevõtjate inspekteerimiste osakaal, mille puhul on tuvastatud üks või mitu tõsist rikkumist
	— järelanalüüs, sealhulgas tõkestava mõju hinnang ja selgitus juhul, kui nõuete täitmise taseme eesmärki ei saavutatud

VI. Muude inspekteerimis- ja kontrollimeetmete analüüs: ümberlaadimine, õhuseire, import/eksport

VII. Meetmed, näiteks koolitus- või teabetunnid, mille eesmärk on parandada eeskirjade järgimist kalalaevade ja ettevõtjate puhul

VIII. Kontrolli, inspekteerimise ja jõustamise tõhustamise ettepanek(ud) (iga asjaomase liikmesriigi kohta)
